

A MEGTÉRÉS ÉS AZ ÚJONNAN SZÜLETÉS Az atyai ház küszöbe

Ebben a tanításban sok alapfogalmat kell tisztázni, és mivel rengeteg igehelyet kell megemlíteni, ezért a legtöbbre most csak utalni fogok az igehellyel, és csak a legfontosabbakat fogjuk teljes szövegükkel idézni.

1. Jézus Krisztus helyettes áldozata - a jóvátétel lényege

Jézus Krisztus földi életének célja egy bizonyos feladat véghezvitele volt. Ő célorientált életet élt, az Isten által rábízott feladat elvégzését tartotta szeme előtt:

János 4:34

Jézus ezt mondta nekik: „Az én eledelem az, hogy teljesítsem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.

János 5:17

Jézus így szólt hozzájuk: „Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.”

János 17:4

Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem...

Mi volt ez a nagy cél és ez a nagy munka? A jóvátétel, vagyis az emberek bűnéért való helyettes áldozata, amelynek következménye az üdvösségünk. Jézus Krisztus azért jött, hogy ezt a „munkát” elvégezze.

Hogy megérthessük a jóvátétel fogalmát, szeretnék egy történetet elmondani illusztrációként: *Az angol forradalom idején történt, hogy az egyik hadsereg parancsnoka elfogott az ellenség sorai közül egy rangos tisztet. Ki akarta végeztetni. De a tiszt felesége önként jelentkezett a parancsnoknál, és bár gazdag, büszke nemesi származású asszony volt, a porban csúszva könyörgött férje életéért. A parancsnok azt mondta: „Nincs kegyelem! Ma, amikor megkondul az esti harangszó, kivégeztetem a férjed!” Az asszony alig bír eltámolyogni. Besötétedik, egy sötét árny lopakodik a harangtoronyhoz, siet fel a lépcsőn, vár és nézi a súlyos harangot. Mikor szólal meg, hogy hirdesse a férje halálát? És amikor odalent húzni kezdik, rémülten odakap a harangnyelvhez, odateszi a kezét ütközőül, nehogy megkonduljon. És a súlyos harangnyelv tompán roncsolja szét a finom női kezét, zúzódik a hús, ömlik a vér, összetörik a csont, véres cafat marad az asszony keze helyén, de a harang néma marad. Már majdnem elájul, mire abbahagyják a hiábavaló harangozást. Támolyog le a lépcsőn, át a táboron, a parancsnok sátrába. Az éppen szitkozódik, hogy miért nem húzzák már azt a harangot. Az asszony odalép hozzá: „Meghúzták már, de a hangját föltartóztattam, nézd, ezzel a kezemmel ...” – és odamutatja a szörnyű csonkot, ami a keze helyén maradt. A parancsnok megtántorodott: „Asszony, legyőztél, a te áldozatod megmentette a férjed életét, menjetek!”*

Megváltónk nemcsak a kezét, de egész testét, szívét adta értünk, a szörnyű kínjait és a halálát. Isten ezt a „munkát” bízta rá. Nekünk kellett volna meghalnunk, de Isten ennyire szeretete ezt a világot, és ebben a világban téged meg engem, hogy az ő egyszülött Fiát adta érte, érettünk.

2. Miért van szükség jóvátételre?

Ehhez öt rövid és alapvető bibliai igazságot kell megértenünk:

(1) Isten szent

Gyűlöli a bűnt, és nem is lehet közösségben vele.

Isten igazságossága megköveteli a bűn leleplezését és büntetését.

(2) Az ember bűnös

Kiszakadt a Teremtőjével való harmóniából és felrúgta a teremtésben megnyilvánuló tekintélyi rendet.

Az ember természete romlott meg, és ebből az Isten nélküli természetből fakadnak a bűnös cselekedetek - ez azt jelenti, hogy az ember nem azért bűnös, mert vétkezik, hanem azért vétkezik - nem is tudna mást tenni - mert bűnös.

(3) Isten szentsége és az ember bűnös állapota szemben állnak egymással. Isten szentsége nem tűrheti el az ember bűnösségét, hanem megkívánja a bűn napvilágra hozatalát és megítélését.

(4) Amikor Isten szentsége találkozik az ember bűnösségével, akkor nyilvánul meg Isten haragja.

Igeszakaszok: Józsué 7. Ákán története; Róma 1:18, 4:15, János 3:36, Jelenések 6:16-17

Isten haragja a bűnöst megöli. Viszont Isten szeretet, és nem akarja a bűnös halálát. Visszatartja sokszor haragját is, hogy a bűnös megtérhessen útvjáról, a végső ítélet alól azonban nem adhat felmentést.

(5) Isten jogos és szükségszerű haragja csak abban az esetben csendesülhet el, ha a bűn elnyeri büntetését. De hogy ne a bűnöst sújtsa az ítélet, Isten kegyelméből gondoskodott jóvátételről.

3. Hogyan lehet a Krisztus által megszerzett váltság a miénk?

Hogyan éljünk azzal, amit Jézus Krisztus az Ő feltámadása által bennünk feltámasztott, azaz életre keltet és megteremtett? Hogyan járunk az új életben?

Szeretnék egy ószövetségi előképet példaként felidézni a Józsué könyvének elejéből, a Károli fordítás szerint, mert az adja vissza az eredeti héber egy nagyon fontos üzenetét:

*Mózes, az én szolgám meghalt; most azért kelj fel, menj át ezen a Jordánon, te és mind ez a nép arra a földre, a melyet én **adok nékik**, az Izráel fiainak. Minden helyet, a melyet talpatok érint, **néktek adtam**, amiképpen szólottam Mózesnek. (Józsué 1:2-3)*

Ebben az ígéretben ugyanaz az ige két különböző igeidőben szerepel az eredeti héber szövegben: a 2. versben azt mondja Isten: „...adok nékik”, míg a 3. versben: „...néktek adtam”. Miről is van itt szó? Arról, hogy jogi értelemben attól a pillanattól kezdve, hogy Isten eldöntötte, Kánaán földje Izráel tulajdonába került. Ami azonban a gyakorlatot illeti, ebben a pillanatban, amikor Isten ezt az ígéretet és végzését kimondja, Izráelnek egyetlen négyzetcentiméterrel nincs több földje, mint azelőtt volt. Jogilag már az övék, gyakorlatilag azonban még nem – a jogot más szerezte meg nekik, Isten, azonban ezt a jogot érvényesíteni nekik maguknak kell. Emlékezzünk, ugyanez az alapelv működött nagypénteken is: az újbembert Isten teremtette meg, ahhoz nekünk nincs mit hozzátennünk, azonban érvényesítenünk az új teremtést nekünk magunknak kell.

Ebben a helyzetben Isten népe kétféleképpen is reagálhatott volna rosszul: az egyik a csüggedés lett volna. Lám, Isten csak beszél, ígéretet, gyakorlatilag azonban semmi hasznunk nincs belőle, mert az ígéretektől még nem lettünk földbirtokosok. A másik rossz reakció az elbizakodottság lett volna: karba tett kézzel elkezdhetek volna egymásnak gratulálni, mondván: „Hát igen, ezt kipipálhatjuk, ez az egész ügyis már a miénk!” – Persze sem így, sem úgy nem vették volna birtokba az ígéret földjét. Az előbbi esetben a csüggedésük és a félelmük tette volna őket vesztessé, a másik esetben viszont a kánaániták emlékeztették volna őket, ki is ennek a földnek az ura.

Néha a hívők ugyanígy viselkednek az egyházban is. Vagy azt mondják: „úgy sem tudjuk legyőzni ezt a világot, nem tudjuk legyőzni az ördögöt, még a saját kísértéseinkben sem tudunk megállni! Az emberek csak kinevetnek bennünket, ha az evangéliumot hirdetnénk, ha meg megpróbáljuk megélni, akkor mindenütt csak ráfaragunk, mert csak kihasználnak bennünket.” És jön a csüggedés. Hozzászokunk ahhoz, hogy vesztesek vagyunk, és lemondunk a harcról, legalábbis ezen a földön. „Majd győztesek leszünk a mennyben.” Nagyon sok elcsüggedt hívő ember és gyülekezet él körülöttünk.

A másik eset az nagyképű magabiztosság, amellyel lesajnálunk mindenkit, aki nem tartozik közénk, a „világ” szót őszinte utálattal ejtjük ki a szánkon, és azt mondjuk: „Nekünk már nincs semmi dolgunk, megtértünk és bemerítkeztünk, ez a lényeg – a többi meg úgylis elpusztul, ha jön az ítélet!”

Mit tett Józsué? Harcolt. És harcolt Isten is.

Isten két hatalmas csodát tett hozzá Izráel küzdelméhez: az egyik a Jordán folyó szétválasztása, a másik pedig Jerikó lerombolása volt. Az összes többiért azonban a népnek magának kellett megküzdenie. A Seregek Ura elmondta a stratégiát, és amíg Izráel azt figyelembe vette, győzött, és érvényesítette a jogát. A gyakorlat követte a jogot. Józsué generációjától ezt tanulhatjuk meg: hogyan lehet érvényesítenünk a tulajdonjogunkat, és hogyan foglalhatjuk el az örökségünket.

Abdiás próféta könyvének 17. verse, szintén a Károli fordítás szerint:

A Sion hegyén szabadulás lesz, és szentté lesz az, és Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.

A három alapvető lépés van itt leírva, amely megmutatja, hogyan lesz a jogból gyakorlat: szabadulás – szentség – birtokba vétel. Ez a keresztyén élet három nagy lépcsője, a Szentlélek munkája bennünk:

(1) Az első a SZABADULÁS. Szabadulás a bűn rabságából, szabadulás az ítélet alól, az átokból, a halálból, a szégyenből, az elutasítottságból. Ez az óember keresztre feszítése Jézus Krisztusban. Ez a nagypéntek szellemi következménye.

(2) A második a SZENTSÉG. Isten új teremtése, az új ember, amely szentségben és igazságban teremtett – az **Efézus 4:24** szerint. Ez a jóvátétel szellemi öröksége. Jézus Krisztus feltámadásában az új ember támad fel bennünk, ahogyan Pál apostol írja a **Róma 6:4-ben**:

Amiképpen Krisztus feltámadt a halálból az Atya dicsősége által, úgy mi is új életben járunk. Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is.

(3) A harmadik pedig lépcső pedig az új élettel együtt járó ÖRÖKSÉG BIRTOKBA VÉTELE. Ez az, ami egy életen keresztül tart, ami harccal jár együtt, de ami a nagyon is valóságos győzelmet jelenti nekünk már ebben az életben is.

4. Az üdvösség munkájának kifejezései

(1) KEGYELEM

A szótári meghatározás így szól: *önkéntes adomány ellenszolgáltatás nélkül*. Olyan cselekedet, amelynek nincs oka más, csak a kegyelmet gyakorló szeretete. Ez számunkra a Biblia kijelentése szerint *Isten ki nem érdemelt, meg nem szereshető és meg nem érdemelt jóságát* jelenti a bűnös ember számára.

Egyrészt **ki nem érdemelt**, mert az ember bűnössége folytán haragot és ítéletet érdemel:

Róma 9:22

Az Isten pedig nem haragját akarta-e megmutatni és hatalmát megláttatni, és nem ezért hordozta-e türelemmel a harag eszközeit, amelyek pusztulásra készültek?

Efézus 2,3

*Egykor mi is mindnyájan közöttük éltünk testünk kívánságaival, követtük a test és az érzékek hajlamait, és **a harag fiai voltunk emberi természetünk szerint**, éppenúgy, mint a többiek.*

Másrészt **meg nem szerezhető**, mert cselekedetekkel nem szerezhető meg, mivel az embernek nem csak a cselekedetei, hanem egész természete és állapota megromlott, amit a maga erejéből megváltoztatni nem képes:

Efézus 2:4-9

De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! - és vele együtt feltámasztott, és a mennyek világába ültetett Krisztus Jézusért, hogy megmutassa az eljövendő korszakokban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban. Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.

Titusz 3:4-7

De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.

Harmadszor pedig **meg nem érdemelt**, mert nincs semmink, ami elfedezhetné bűneinket és édemessé tenne minket Isten szemében:

Róma 3:23-24

...mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által.

(2) MEGVÁLTÁS

Meghatározás: visszavásárolni, áron megvásárolni valakit, a rabszolgaságból vagy a halálból való visszahozatal.

Feltételek:

- hajlandónak kellett lennie a visszavásárlásra - Krisztusra vonatkoztatva: Zsolt 40:7-8, Zsidó 10:5-10
- közeli rokonnak kellett lennie - Krisztusra vonatkoztatva: Zsidó 10:5-8
- képesnek kellett lennie, hogy kifizesse a megváltás teljes összegét - Krisztusra vonatkoztatva: Mt 28:20, Róma 3:24-25, Gal 3:13, Ef 1:7, kol 1:14, Tit 2:14, 1Pét 1:18-20, Jel 5:9, 14:3-4.

Krisztus a mi Megváltónk, aki megvált bennünket

- minden bűntől: Zsolt 130:8, Tit 2:13-14
- a törvény átkától: Gal 3:13, 4:5
- a sötétség országából: Kol 1:13-14
- a gonosztól, az aggodalmaktól, minden ellenségünktől és a rabságtól
- a haláltól és a popkoltól: Róm 8:22-23, 1Kor 15:52, Ef 1:14, 4:30, Fil 3:20-21

(3) HELYETTESÍTÉS

Meghatározás: más valaki helyébe állni, más nevében vagy helyében valamit csinálni

Ennek az ószövetségi előképe az állatáldozat, amikor az állat halt meg az őt feláldozó ember vétkeért.

Ezt az előképet teljesítette be az örökkévalóság számára Jézus Krisztus! Jézus keresztje volt az oltár, ő volt a főpap és a helyettes áldozat is, aki helyettünk meghalt:

- Krisztus meghalt az istentelenekért: Róma 5:8
- Krisztus szeretett bennünket és önmagát adta értünk: Gal 2:20
- Krisztus a bűnért szenvedett, igaz emberként az igaztalan helyett: 1Pét 3:18
- Krisztus váltságul adta magát másokért: Jn 18:14, 1Tim 2:6
- Krisztus átkozottá lett helyettünk: Gal 3:13

(4) MEGBÉKÉLÉS

Meghatározás: barátokat szerezni és az ellenségeskedőket összehozni. Egységet, egymáshoz való jó viszonyulást létrehozni ott, ahol ez korábban nem volt.

Az ember harag alatt van és háborúskodik Istennel. Ebbe az állapotába a bűne vitte. Krisztus halála azonban megbékéltette Istent és az embert: Róma 5:10-11, Ef 2:16, Kol 1:20-22

Krisztus önmagában megbékítette magával az egész világot. A gyülekezetnek, Krisztus testének a békéltetés szolgálata, a békesség evangéliumának hirdetése adatott: 2Kor 5:18-21.

(5) JÓVÁTÉTEL

Meghatározás: befedezni valamit - utal a rendezetlenség rendezésének véglegességére és befejezettségére. Másik magyar szava az engesztelés.

Jóvátétel és engesztelés az Ószövetségben:

- naponta az áldozati szertartásban (3Móz 1:4, 4:20.26.31.35; 5:6.16-18, 7:7, 12:7-8, 3Móz 9:7, 2Krón 29:24, Neh 10:33 stb.
- jóm kippur - az engesztelés napja (2Móz 30:1-10, 3Móz 16; 23:26-32, 4Mózes 29:7-11.

Az újszövetségben az engesztelés Isten trónjánál Jézus Krisztus áldozatának bemutatása, a mi főpapunk, Jézus Krisztus által.

Mi ennek az eredménye:

- a hívő bűnei eltöröltettek - 1Ján 1:5-7
- Isten magához fogadja a hívőt Krisztus igazságáért - 2Kor 5:19-21
- isten haragja a bűn miatt lecsillapodott, megbocsátott - Róma 1:18, 2:5, 5:9
- Krisztusban Isten és ember összetartozik - Zsid 2:17
- Jézus Krisztus vére mindenre elegendő, és megtart, amíg az ember a bűnös világból ki nem szabadul - zsid 7:11, 1Ján 1:5-7, Jel 12:11.

5. A jóvátétel elfogadásának emberi oldala: a MEGTÉRÉS

Az Ószövetségben két kifejezést olvashatunk a megtéréssel kapcsolatosan. Az első kifejezés a **nacham**. Ez sóhajtást, szomorúságot, sírást jelent, aminek az eredménye a szánalom, a vigasztalás. Ez a kifejezés általában Istennel kapcsolatban fordul elő, például az **1Mózes 6:5-56-ban**:

*Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, **megbánta** az ÚR, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében.*

Tehát itt nem arról van szó, hogy Istent váratlanul vagy felkészületlenül érték az előre nem látható események, amelyeken nem volt uralma, hanem hozott egy DÖNTÉST – sóhajtott, szomorúságot érzett majd cselekedtetett, aminek az eredménye az ítélet volt.

A másik kifejezés a **súv** - amely visszafordulást, visszatérést illetve a gondolkodásmód megváltoztatását jelenti. Egy példát említek erre is:

Ezékiel 14,6

*Ezért mondd Izráel házának: Így szól az én Uram, az ÚR: **Térjetek meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra!***

A görögben három szó adja vissza ezt:

- metanoó: másképpen gondolkodni
- metamoloi: utólag megbánni valamit
- metanoia: büntudat érzése és a máképp gondolkodás eredménye, az életmód megváltozása

A megtérés definíciója: *az értelem és az érzelem őszinte és teljes megváltozása, beleértve a büntudat és a kilátástalanság érzését is, Isten kegyelmével való találkozást és átélését is; egy erős menekülésvágy érzése és a bűnből való megmenekülés, valamint a bűn önkéntes elhagyása.*

HÁROM ELEM van a megtérésnek:

- **ÉRTELEMI ELEM:** Az ember bukása negatív módon változtatta meg az ember értelemét (Róm 8:5-7, 2Kor 4:4, 11:3, Ef 2:3, Kol 1:21). A megtérés ennek a bukott értelemnek a megváltozása, az Isten felé való fordulás.

A megtérés értelmi része a bűn felismerését, a kegyelem nélküli elveszettség elismerését jelenti.

- **ÉRZELMI ELEM:** az az őszinte szomorúság, amit az ember Isten megbántsa miatt átél. Ez nem a bűn vagy a következménye miatti, hanem az Istentől való távolság felismerésekor átértett sírás, szomorúság, amely üdvösséget szerez (Zsolt 38:18, 51:1-14, Lk 10:13, 2Kor 7:9-10, Zsid 12:17)

- **AKARATI ELEM:** ez az a szándék és elhatározás, hogy az ember elfordul a bűntől és az istentelen élettől.

Szeretném ezen a helyen nyomatékosan elmondani azt is, mi **NEM** megtérés – mivel sokan ezekkel a dolgokkal összekeverik, összetévesztik vagy megelégszenek ennyivel:

1. **NEM** a bűnről való meggyőződés vagy a bűnösségünk elismerése. Ez fontos része a megtérésnek, de nem egyezik meg vele! Heródes tudta, hogy Jánosnak igaza van, amikor a vérfertőző kapcsolatát leleplezte, mégsem tért meg. Félix is magához hívatta Pált, mert szívesen hallgatta, bár néha kellemetlenül érezte magát a lelkiismerete miatt, de ő sem tért meg.

2. **NEM** valamiféle szomorúság átélése a bűn miatt. Pál a **2Korintus 7:10-ben** ír erről:

Mert az Isten szerinti szomorúság megbánhatatlan megtérést szerez az üdvösségre, a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez.

A világ szerinti szomorúság – ebben az összefüggésben – a bűn következményei (!) miatti szomorúság, ami halálba hajszol bennünket – úgy mint Júdást is, miután elárulta Jézust és öngyilkos lett. Az Isten szerinti szomorúság nem a következmények miatt bánkódik, hanem maga a bűn állapota miatt! Ez óriási különbség! Mert ha a bűnösségem fáj, az Istenhez vonzz, míg ha a következmények fájnak, az a kétségbeesésbe és a halálba.

3. **NEM** vallásoskodás. A megtérés nem vallási szokások felvételét, megtanulását vagy gyakorlását jelenti! Talán a legtöbb esetben éppen ezzel keverik össze. Krisztus idejében a farizeusok nagyon vallásosak voltak, mégsem tértek meg. A kegyesség gyakorlása nem helyettesíti a megtérést, hanem kiegészíti és keretbe foglalja azt – már ha van mit. Olyan, mint a folyó medre – a víz benne a megtért élet. Megtérés nélkül csak egy üres meder van, amely csak kiszáradást fog okozni a környezetében.

Pál Timóteusnak ír erről az állapotról, amikor csak a keret van, de nincs benne tartalom:

2Timóteus 3:5

Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják.

4. A megtérés NEM egyenlő a hittel! A hit egy kapcsolódási csatorna, amelyen keresztül akár meg is lehet térni Istenhez. De lehet hinni bármi másban is. Ez az egyik probléma a hittel. Hogy a hit nem határozza meg az irányát: az ateisták is hisznek valamiben, a más vallásúak is hisznek valamiben. A hit csak az eszköz, amellyel kapcsolódunk a hitünk tárgyához. A másik probléma a hittel az, amikor Isten felé irányul, csak nem valóságos. Vagyis a hitet nem követi megtérés, engedelmesség, hűség. A legkomolyabb figyelmeztetés a Bibliában az, hogy ilyen tartalmatlan hitük még a démonoknak is van az élő Istenben – a **Jakab 2:19-et olvassuk el!**

Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek.

A MEGTÉRÉS GYÜMÖLCSEI - amelyeket János is megemlít a Mt 3:8-ban Pál pedig a Csel 26:20-ban. A gyümölcs a fa természetét mutatja meg, mert a fát gyümölcsről ítélik meg. Ez pedig a gyökértől függ, tehát a megtérésnek is gyökeresnek (radikálisnak) kell lennie.

A megtérés gyümölcsei a Bibliában:

- az Isten szerinti szomorúság a bűn miatt (Mt 27:75, 2Kor 7:10)
- A bűnök megvallása (Zsolt 51:1-4, Mt 5:23-24, Lk 18:9-14, Jak 5:16, 1Jn 1:9)
- Istenhez fordulás Krisztus által (Csel 26:18, 1Thess 1:9, Zsid 6:1-2)
- A bűnök elhagyása (Zsolt 119:58-60, Ézs 53:6, 55:6-7, Mt 3:8-10, Gal 5:19)
- Elfordulás a holt cselekedetektől (Zsid 6:1-2, 9:14, Ef 2:15, Kol 1:21, 1Tim 5:6)
- A bűn gyűlölése (Ez 6:9-19, 20:43-44, 36:31-33)
- A megbocsátás kívánása (Zsolt 25:11, 51:3, Lk 18:13)
- Ahol lehetséges, a kártérítés (3Móz 6:1-7, 4Móz 5:5-8, Lk 3:1-14, 18:13, 19:8)

HOGYAN TÖRTÉNIK A MEGTÉRÉS?

ISTENI OLDALRÓL:

- A Szentlélek meggyőzése által (Jn 16:8-11)
- Az evangélium által (Mt 12:41, Lk 24:47, Csel 2:37-38, 2Tim 2:25)
- Isten gondoskodó jósága által (Róm 2:4, 2Pét 3:9)
- Az Úr fenyítése által (2Tim 2:24-25, Zsid 12:10-11, Jel 3:19)

EMBERI OLDALRÓL:

- Az evangélium igazságának elfogadása által (Róm 10:17)
- A lélek válaszával (Zsolt 38:18)
- Az akarat átadásával (Mt 16:24)

A megtéréshez szükséges a HIT – amely a következő tanítás témája.

6. Az újonnan születés

Az újonnan születés az üdvösség átvételének természetfeletti visszaigazolása – a jóvátételben való részesedésünk isteni oldala. Erről maga Jézus is beszélt Nikodémusnak:

János 3,5-8

Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar;

hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született."

Az újonnan születés az Istennel való életközösség kezdőpontja az ember életében. Hogy miképpen történik, arra nincsen semmiféle magyarázat! Erre utal Jézus ennek a szakasznak a második felében, amikor a szélről beszél, amely jön-megy – egyszerűen nem lehet megmagyarázni, mi is az újonnan születés, nem lehet leírni egy képletben, egy mindenkire érvényes szabályban, egyszerűen titok, misztérium, csoda, amit mindenki másképpen él meg. De meg kell történnie, különben nem lehetünk részesei Isten országának.

Az Újszövetség elég sok kifejezést használ az újonnan születés leírására. Ezek nem különféle tapasztalatok, hanem ugyanannak a misztériumnak többféle megfogalmazása – mintha egy tárgyat többféle nézetből szemlélnénk. Szeretném felsorolni a legfontosabb „nézeteit” az újonnan születésnek, amelyek segíthetnek megérteni kicsit jobban azt, ami abszolút természetfeletti dolog az ember életében.

1. Újonnan születés

Az ilyen ember „Isten szülötte”, „a Szent Szellemtől született” vagy „felülről született”. Mindenképpen Isten teremtő munkája, valamint a testi-fizikai születéssel való szembeállítás jellemző ezekre az igehelyekre. Ezáltal a születés által kerülünk be Isten családjába, és lesz Isten a mi mennyei Atyánk.

Ide vonatkozó igehelyek: Jn 3,1-12; 1Jn 5,1-4.18; Tit 3,5; Jak 1,18; 1Pt 1,23

2. Megtisztulás

Az újonnan születés hasonlítható a megtisztuláshoz, a régi élet szennyeinek lemosásához, az új életben való járáshoz. Az itt alkalmazott képek a zsidó tisztasági törvényekre utalnak, azoknak a Krisztusban történt, szellemi betöltéséről szólnak. Így beszél Pál apostol az **Efézus 5,26-ban** az „újjászületés fürdőjéről” vagy a **Titusz 3,5-ben** az „újjászülő és megújító fürdőjéről”, amelyek a Szentsátor vagy Templom rézmedencéjére és az ahhoz kapcsolódó tisztasági rítushoz kapcsolódnak, ahogy például a **2Mózes 30,17-21-ben** olvashatunk erről az Ószövetségben.

3. Megelevenedés

Ezt ma úgy mondanánk: „újjáélesztés”. Amikor valaki meghal, és visszahozzák az életbe. Ezzel természetesen megváltozik az élete, nem csak hosszabb lesz, hanem minőségileg más is.

Ide vonatkozó igehelyek: Róma 12,2; Ef 4,23; Kol 3,10; Tit 3,5.

4. Feltámadás

Hasonló az előzőhöz, de sokkal szélesebb jelentése van. A halál ugyanis nem csupán a szívünk leállítását jelenti a Bibliában, hanem egy szellemi állapotot, amelybe az ember Ádám bűne miatt belekerült, és amely egyetemesen meghatározza az egész emberi nemet. Az újonnan születés ebből a szellemi értelmű halálból ad feltámadást, és ad egy új életet. Ebben az értelemben tehát a feltámadás egy szellemi állapotváltozást jelent, amikor a halott, vagyis bűnös állapotból átkerülünk a megváltott, nem bűnös állapotba.

Ide vonatkozó igehelyek: Róma 6,4-5; Ef 2,1-6; Kol 2,13; 3,1; 1Tim 5,6; 1Jn 3,14; 5,12.

5. Új teremtés

Ádám volt Isten teremtési munkájának első „fázisa”. A „második Ádám”, Jézus Krisztus pedig a második. Az ember a természetes születése révén az első ádami teremtésbe tartozik, az újonnan születése révén viszont a második Ádám, Jézus teremtésébe kapcsolódik. Az újonnan születés tulajdonképpen egy újjáteremtési munkája Istennek. Csak az új teremtés lesz kompatibilis Isten újjáteremtett világával, ami a mennyet jelenti. Oda az előző, megromlott teremtés „gyümölcssei” nem mehetnek be, azok nem kompatibilisek vele. Isten újjáteremtő munkája Krisztusban felkészít bennünket az Isten újjáteremtett világához való kapcsolódásra is. Ide vonatkozó kulcsige a **2Korintus 5,17**:

Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.

6. Új szív

Az újonnan születés az „új szív” átvételére vonatkozó ószövetségi próféciaák betöltése. Mivel a szív az életünk, döntéseink, személyiségünk kiindulópontja, a bűn alapvetően a szívünket fertőzte meg, így az újonnan születésben ez meg fog változni. Az új szív új identitást jelent, és ebből fakadnak a megújult motivációk és cselekedetek is.

Ide vonatkozó igehelyek: Zsolt 51,10; Ez 36,26; Jer 17,9; 31,31-34.

Természetesen lehetne sorolni tovább is azokat a dolgokat, amelyek segítenek megérteni az újonnan születés lényegét, de talán ennyi is elég lesz most. A feladatunk, hogy áttanulmányozzuk azokat az igéket is, amelyeket most csak megjelölni tudtunk, és a megtérés - újonnan születés bibliai alapelveit minél világosabban át tudjuk adnia körülöttünk élő embereknek. Ugyanis nem vallást kell terjesztenünk, hanem egy valóságos állapotváltozásra és életváltozásra kell felhívunk az Isten nélkül élő embereket, amelynek a végén nem ismernek majd magukra. Persze pozitív értelemben!